

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH GIOAN

(PASSIO)

Lời : Bản dịch Hiện tại (có sửa đôi chút)

Nhạc soạn theo bản Passio : Phaolô Nguyễn Văn Hòa

Đã được Hội Đồng Giám mục Việt Nam cho phép dùng

Imprimatur * Dalat, ngày 07.03.1964 * S.H. Nguyễn Văn Hiền

Người kể: Sự thương khó Đức Chúa Giê-su theo Thánh

Gio - an Khi ấy Chúa Giê-su cùng các môn đệ sang

sang bên kia suối Cê-dron, ở đấy có một thửa vườn

Người vào đó với các môn đệ. Giu-đa kẻ nộp Người

cũng biết rõ nơi ấy, vì Chúa Giê-su thường đưa các môn

đệ tới đó hội họp. Vậy Giu-đa dẫn đội binh và lính

gác do các Thượng tế và biệt phái cấp cho, chúng đến

đấy mang theo đèn đuốc và võ khí. Chúa Giê-su đã biết

trước mọi việc sẽ xảy đến, Người tiến ra và hỏi chúng rằng :

Giê-su : Các người tìm ai? **Người kể :** Chúng thưa rằng :

Thế nhân : Tìm Giê-su Na-za-reth **Người kể :** Người bảo chúng

rằng : **Giê-su :** Chính là Ta đây. **Người kể :** Giu-đa, kẻ nộp

Người cũng đứng đấy với chúng. Người vừa nói "chính

là Ta đây", thì chúng lùi lại và ngã xuống đất. Người

lại hỏi chúng một lần nữa rằng: **Giêsu**: Các người tìm

ai? **Người kể**: Chúng thưa rằng: **Thế nhân**: Tìm Giê-su

Na-za-reth. **Người kể**: Người liền đáp rằng: **Giêsu**: Ta đã

bảo các người rằng: chính là Ta đây. Vậy nếu các người

tìm Ta, thì hãy để những người này đi **Người kể**: Như

thế là trọn lời Người đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy

cho Con, Con không làm mất người nào. Bấy giờ Si-mon

Phê-rô sẵn thanh gươm liền rút ra đánh tên đây tó vị

Thượng tế và chém đứt một bên tai phải. Đây tớ ấy

tên là Man-cô Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô rằng :

Giê-su : Hãy xỏ gươm vào vỏ, Ta không uống chén Cha

Ta đã ban cho sao? **Người kể :** Bấy giờ đội binh viên

quan chức và lính gác của người Do-thái bắt trói Người,

và trước hết điệu Người đến nhà An-na, vì ông này là

nhạc phụ Cai-pha, làm Thượng tế năm ấy. Chính Cai-pha

đã giúp ý kiến này cho người Do-thái: một người chết

cho cả dân được nhờ. Nhưng Si - mon Phê - rô và môn

đệ kia vẫn theo Chúa Giê - su. Môn đệ này quen biết vị

Thượng tế, nên cũng vào được với Chúa Giê - su trong sân

Thượng tế, còn Phê - rô thì ở lại gần cửa. Môn đệ kia vì

quen biết vị Thượng tế nên ra nói với đứa giữ cửa và

dẫn Phê - rô vào. Nữ tỳ giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng :

Thế nhân : Chính ông, ông có phải là môn đệ người này

không ? ***Người kể*** : Phê - rô đáp rằng : ***Thế nhân*** : Không phải

dâu. **Người kể**: Bọn thủ hạ và lính gác đã nhóm một

đống lửa, họ đứng đấy mà sưởi vì trời lạnh. Phê-rô

cũng ở đấy sưởi với họ. Vị Thượng tế hỏi Chúa Giê-su

về các môn đệ và giáo lý của Người, Người đáp lại rằng:

Giêsu: Tôi đã giảng công khai cho mọi người, tôi đã luôn

luôn giảng trong các hội quán và đền thờ nơi mọi người

Do-thái họp nhau. Tôi không nói gì bí mật cả. Sao lại

hỏi tôi, hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói, họ biết tôi nói

những gì. **Người kể**: Nghe nói thế, một tên lính gác

đứng ở đó và Người một cái mà rằng: **Thế nhân**: Người

dám trả lời vị Thượng tế như vậy sao? **Người kể**: Người

liền đáp lại rằng: **Giêsu**: Nếu tôi nói sai, thì hãy tỏ

ra sai ở chỗ nào, nếu tôi nói phải thì sao lại đánh tôi?

Người kể: Bảy giờ An-na để Người bị trói mà dẫn tới Thượng

tế Cai-pha. Phê-rô vẫn ở đó sưởi. Có người hỏi Phê-rô rằng:

Thế nhân: Cả ông nữa, có phải ông cũng là môn đệ Giê-su?

Người kể: Phê-rô chối rằng: **Thế nhân:** Không phải đâu.

Người kể: Một tên đầy tớ vị Thượng phẩm có họ với tên

đầy tớ bị chém đứt tai, bảo Phê-rô rằng: **Thế nhân:** Tôi đã

chẳng thấy ông ở trong vườn với ông ấy sao? **Người kể:** Phê-

rô lại chối một lần nữa và túc thì gà liền gáy Bảy giờ

họ điệu Người từ nhà Cai-pha đến công đường. Trời đã sáng.

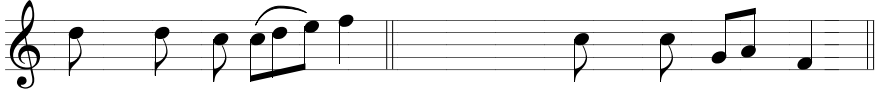
người Do-thái không vào công đường vì sợ nhơ bản, và

không thể ăn mừng lễ Vượt qua được Vậy Phi-la-tô phải ra

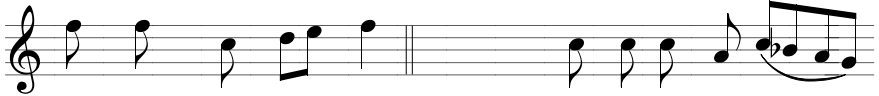
ngoài đón họ và hỏi rằng: **Thê nhân**: Các người tố cáo

người này về tội chi? **Người kể**: Chúng đáp lại rằng:

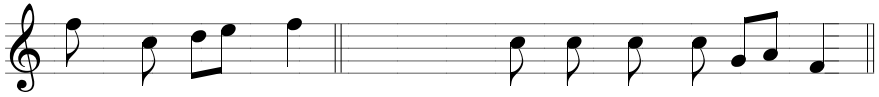
Thê nhân: Nếu nó chẳng phải là tên gian phi, thì chúng

tôi chẳng nộp cho ông. **Người kể**: Phi-la-tô bảo chúng

rằng: **Thê nhân**: Các người hãy đem đi mà xử theo luật

pháp của các người. **Người kể**: Dân Do-thái đáp lại rằng:

Thê nhân: Chúng tôi không được quyền lên án xử tử ai.

Người kể: Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê-su đã nói

Người sẽ phải chết cách nào. Phi-la-tô liền vào trong

công đường, gọi Chúa Giê-su và hỏi Người rằng :

Thế nhân : Ông có phải là vua dân Do - thái không ?

Người kể : Chúa Giê-su đáp rằng : ***Giêsu*** : Tự ý ông nói

điều ấy, hay là ông đã nghe ai nói về tôi ?

Người kể : Phi-la-tô trả lời rằng : ***Thế nhân*** : Tôi có phải

là người Do - thái đâu. Những người trong nước ông

và các vị Thượng tế đã nộp ông cho tôi, vậy ông đã

làm chi? **Người kể**: Chúa Giê-su đáp rằng: **Giêsu**: Nước

tôi chẳng thuộc về thế gian này, giả như nước tôi

thuộc về thế gian này thì quân đội của tôi đã chiến

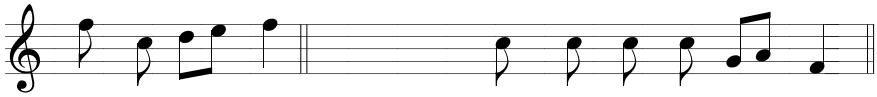
đấu để tôi thoát khỏi tay người Do - thái, nhưng

không, nước tôi không thuộc về thế gian này.

Người kể: Bấy giờ Phi-la-tô hỏi Người rằng: **Thế nhân**: Vậy

ông là vua sao? **Người kể**: Chúa Giê-su đáp lại rằng:

Giêsu: Phải, tôi là vua vì thế tôi đã sinh ra và đã

xuống thế gian là để làm chứng cho sự thật, ai ham

mộ sự thật thì nghe tôi. **Người kể**: Phi - la - tô lại

hỏi rằng: **Thế nhân**: Sự thật là chi? **Người kể**: Nói

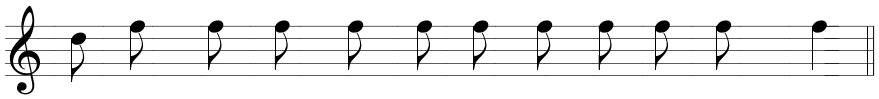
thế rồi, Phi - la - tô lại ra bảo dân Do - thái rằng:

Thế nhân: Ta không thấy người này có điều gì đáng lên án,

nhưng trong ngày lễ Vượt qua, vẫn có lệ tha một người,

vậy các người có muốn ta tha vua dân Do - thái không?

Người kể: Bấy giờ chúng kêu lên rằng: **Thế nhân**: Không,

nhưng xin tha Ba-ra-ba **Người kể**: Ba-ra-ba là một tên

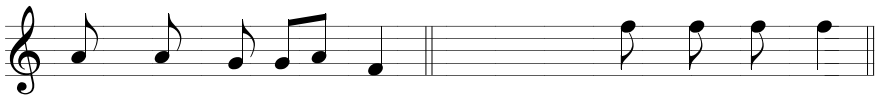
trộm cướp, Phi-la-tô lại truyền điệu Chúa Giê-su đến và

cho hành hạ Người. Bọn lính kết một vòng gai đặt trên

đầu Người và khoác cho Người một áo đỏ. Chúng đến

gần Người và nói rằng: **Thế nhân**: Tâu vua Do-thái.

Người kể: Rồi chúng vả mặt Người, Phi-la-tô trở lại và

bảo dân rằng: **Thế nhân**: Các người hãy coi, ta dẫn

người này ra để các người biết ta không thấy nơi người

này một lý do nào để lên án. **Người kể**: Vậy Chúa Giê-

14

su đi ra, đâu còn đội vòng gai và mình còn khoác áo

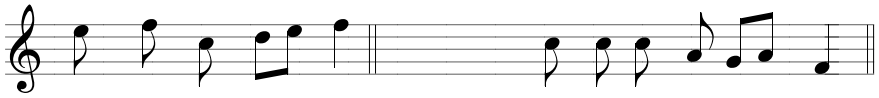
đỏ. Phi-la-tô hỏi rằng: **Thế nhân**: Đây là Người.

Người kể: Các Thượng tế và lính gác thấy Người liền kêu

lên rằng: **Thế nhân**: Đóng đinh nó vào thập giá, đóng

đinh nó vào thập giá. **Người kể**: Phi-la-tô lại bảo rằng:

Thế nhân: Các người đem đi mà đóng đinh, còn ta,

ta không thấy người này có tội gì mà lên án

Người kể: Dân Do-thái trả lời rằng: **Thế nhân:** Chúng tôi

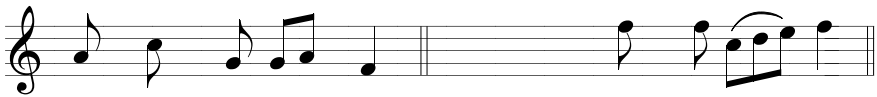
có luật và cứ theo luật ấy thì nó phải chết, vì nó

đã tự xưng là Con Thiên Chúa. **Người kể:** Nghe vậy,

Phi-la-tô càng thêm sợ hãi. Ông lại vào công đường

hỏi Chúa Giê-su rằng: **Thế nhân:** Quê ông ở đâu?

Người kể: Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào, bấy

giờ Phi-la-tô bảo Người rằng: **Thế nhân:** Ông không

trả lời tôi sao? Ông không biết tôi có quyền tha

và cũng có quyền đóng đinh ông trên thập giá.

Người kể: Chúa Giê-su đáp rằng: **Giêsu:** Nếu từ trên

chẳng ban cho ông, thì ông chẳng có quyền gì đối với

tôi, vì thế kẻ nộp tôi cho ông thì nặng tội hơn ông.

Người kể: Từ đó, Phi-la-tô tìm cách để tha Chúa Giê-su

nhưng dân Do-thái lại kêu lên rằng: **Thế nhân:** Nếu ông

tha nó, thì ông không phải là kẻ nghĩa thiết của

Hoàng đế. Ai tự xưng là vua tức là kẻ thù của vua.

Người kể: Nghe lời ấy, Phi-la-tô truyền đưa Chúa Giê-su

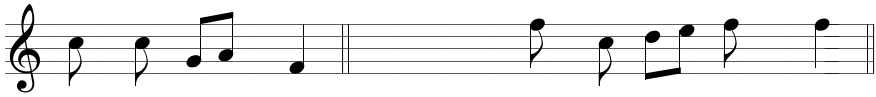
ra ngoài. Ông ngồi trên tòa cao gọi là Li-thos-tro-tos,

tiếng Do-thái gọi là Gab-ba-ta. Hôm đó là ngày dọn lễ

Vượt qua, vào khoảng mười hai giờ trưa, Phi-la-tô bảo

dân Do-thái rằng: **Thế nhân:** Đây là vua các người.

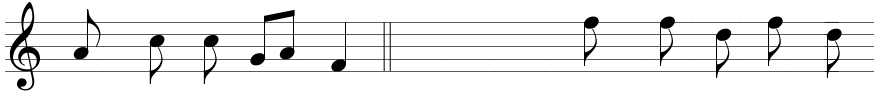
Người kể: Chúng kêu lên rằng: **Thế nhân:** Đem đi, đem đi

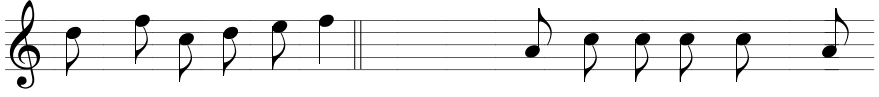
đóng định nó vào thập giá. **Người kể:** Phi-la-tô trả lời

rằng: **Thế nhân:** Giết vua các người sao? **Người kể:** Các

Thượng tế đáp lại rằng: ***Thế nhân***: Chúng tôi chỉ có một

Hoàng đế là Cê-sa-rê. ***Người kể***: Rồi Phi-la-tô trao Người

cho chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người đi Người

phải vác lấy thập giá, tiến về một nơi gọi là núi Sọ,

tiếng Hy-bá là Gol-go-tha. Ở đó, chúng đóng đinh Người

trên thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một

bên, Chúa Giê-su ở giữa. Phi-la-tô thảo một bản án

và truyền đóng trên thập giá. Bản án ấy ghi rằng:

lính đã đóng đinh Chúa Giê-su rồi, chúng lấy áo Người

chia làm bốn phần, nhưng áo lót không có đường khâu

và là tám nguyên tử trên xuống dưới, chúng liền bảo

n nhau rằng: **Thế nhân**: Đừng xé ra, nhưng đem rút thăm

ai được thì lấy. **Người kể**: Như thế là trọn lời sách Thánh

rằng: chúng đã chia nhau áo ngoài của Ta và rút thăm

áo lót. Và quân lính đã làm như vậy. Đứng gần thập

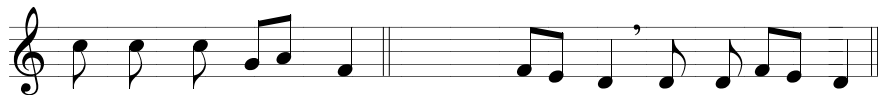
giá Chúa Giê-su, có Mẹ Người, bà Ma-ri-a Clê-ô-pha

là chị em với Mẹ Người, và Ma - ri - a Ma - đã - lê - na.

Thấy Mẹ Người và bên cạnh có môn đệ Người yêu Chúa

Giê - su thưa Mẹ rằng: **Giêsu**: Thưa Bà, này là con Bà.

Người kể: Rồi Người bảo môn đệ rằng: **Giêsu**: Đây là

Mẹ con. **Người kể**: Và từ lúc đó môn đệ đưa Mẹ Người

về nhà mình. Sau đó, Chúa Giê-su biết mọi sự đã hoàn

tất, và để trọn lời sách Thánh, Người nói rằng:

Giêsu: Ta khát. **Người kể**: Ở đó có một bình đầy dấm,

người ta liền lấy miếng bọt biển thấm dấm chua rồi buộc
vào nhánh hương thảo mà đưa lên cho Người. Ném một
chút dấm, đoạn Chúa Giê-su nói rằng: **Giêsu**: Mọi sự
đã hoàn tất. **Người kể**: Rồi Người gục đầu xuống mà
tất thở (Quý yên lặng...) **Người kể**: là ngày dọn lễ và
không muốn để xác trên thập giá trong ngày Sab-ba
vì là ngày đại lễ, người Do-thái xin Phi-la-tô cho đánh
giập ống chân những người bị xử và tháo xác xuống.

Bọn lính liền đánh giập ống chân người thứ nhất rồi người

thứ hai, cả hai cùng bị đóng đinh với Người. Khi đến gần

Chúa Giê-su, thấy Người đã chết, chúng không đánh giập

ống chân Người nữa, nhưng có một tên lính lấy đồng đâm

thủng cạnh sườn: tức thì nước và máu chảy ra. Kẻ đã

xem thấy việc này làm chứng và chứng của người ấy là

chúng thật, và người ấy biết rằng mình đã nói thật để anh

em cùng tin. Mọi việc ấy xảy ra để trọn lời sách Thánh

rằng: người ta chẳng đánh giập một xương nào của Người.

Và lời sách Thánh khác rằng: chúng nhìn xem Người

chúng đã đâm. Sau đó, Giu-se A-ri-ma-thê-a, một môn

đệ của Chúa Giê-su, nhưng không ra mắt vì sợ người

Do-thái, ông đến xin Phi-la-tô cho tháo xác Chúa Giê-

su. Phi-la-tô cho phép, ông liền đến và cắt xác Người.

Ni-cô-đê-mô cũng đến, ông này trước kia đã đến gặp

Chúa Giê-su ban đêm. Ông mang một bình trộn dầu và

thuốc thơm độ trăm cân. Họ hạ xác Chúa Giê-su xuống,

xúc thuốc thơm và liệm trong khăn theo cách thức

người Do-thái thường làm. Ở chỗ Chúa Giê-su bị đóng

đinh có một thửa vườn và trong vườn ấy có một ngôi

mộ còn mới chưa chôn cất người nào. Vì là ngày dọn

lễ của người Do-thái và vì ngôi mộ ấy rất gần

nên họ an táng Người ở đó... **Xướng:** Đó là Lời Chúa

Đáp: Lạy Chúa Ki-tô, ngợi khen Chúa